

Ontroerend portret van soulwonder Marvin Gaye op de dool in Oostende

‘I feel a lot of love here’

Tussen alle voorstellingen en concerten valt het niet zo heel erg op, maar een must is het zeker: de filmreportage gemaakt over Marvin Gaye's verblijf in Oostende. De legendarische soulzanger overleden in 1974 – dertig jaar geleden dus – en dat vormde voor de organisatie van Theater aan Zee de aanleiding om de zoetgevooisde Amerikaan nog eens in de bloemetjes te zetten. Te meer omdat Gaye – het verhaal is genoegzaam bekend – in Oostende, of all places, aan zijn bekendste hit heeft gewerkt: *Sexual Healing*. Het was helaas niet de enige *healing* die de zanger nodig had.

Muzikaal wordt Gaye herdacht door Serge Feys. Aanstaaende zaterdag, tijdens het slotfeest van Theater aan Zee, brengt Feys met behulp van vrienden-muzikanten hulde aan de hoogdagen van de soul, met covers van hits op beroemde Amerikaanse labels als Stax en Motown. In afwachting van dit soulfestijn kun je dagelijks in het voormalig stationbuffet (wat een pareltje, overigens) naar de documentaire *Marvin Gaye transit Ostende*. Vijfenvijftig minuten genieten en verbaasd zitten kijken hoe de wereldberoemde Amerikaan, bekend van Motown-hits als *Heard It Through The Grapevine* maar ook het brein achter klassieke platen als *What's Going On*, zijn ogen en oren de kost geeft in de koningin der Belgische badsteden. Gaye zat in die dagen in een serieuze dip, zowel professioneel als privé, en op een of andere rare manier paste zijn blues wonderwel bij het mistige Oostende, begin jaren tachtig niet bepaald het trefpunt voor zwarte Amerikanen. Maar Marvin lustte er dus wel meer van: hij bleef hier rondhangen van 1981 tot het jaar nadien, en dat leverde echt unieke beelden op. Zoals het moment waarop hij zit te jammen op een vleugelpiano in het lege Casino Kursaal, en zichzelf met een spottende grijns aankondigt als ‘de beste zanger ter wereld’. Of zijn wandeling over de verlaten dijk, gehuld in een lange overjas, tot hij besluit zich wat op te warmen in een visserskroeg genaamd Zeemansverlangen. Hoe Gaye daar een pintje aan de toog bestelt, aan de praat geraakt met de vissers (‘Are you from Paraguay?’ vraagt de meest mondige toogklant, waarop Gaye repliceert: ‘Hell no, I don’t even know where that is’) en uiteindelijk zijn debuut maakt in het darts gooien. Voor de liefhebbers: zijn pijltjes ketsten telkenmale af, maar gezellig was het wel – of zo lijkt het nu alvast. Even later vertelt Gaye over de verleiding die vrouw heet, hoe het nog steeds verdomd gemakkelijk is om vrouwen te versieren maar dat hij dat maar beter kan laten (‘Dat is een van de redenen waarom ik hier in Oostende ben. Niet dat er hier geen mooie vrouwen rondlopen, maar ik moest weg van alle verleidingen, snap je?’). Het sekssymbool ging op zoek naar balsem voor zijn ziel en belandde daarbij zowel in de plaatselijke bokscub (Gaye hijgend na een intensieve training: ‘Het volgende gevecht is met mijn echtgenote’ – verwijzend naar zijn huwelijksperikelen) als in een kerkje in de duinen. Dat laatste levert nog zo’n memorabel beeld op: de Amerikaan met de angelieke stem heft een gospelsversie van het Onze Vader aan en slaat de aanwezige oudjes met verstomming. Gaye *off screen*: ‘Misschien ben ik wel te egoïstisch geworden.’ Wie zal het zeggen? Maar *hey*, wat een grote meneer! Verplichte kost kortom. Echt.

Aan de leiding van Theater aan Zee en Villanella

Persbericht van Theater Adhoc

Tot onze grote spijt moeten wij u meedelen dat wij door een sterfgeval in de familie van een van de spelers niet in staat zullen zijn om onze speelverplichtingen gedurende het festival na te komen. Dat betekent dat wij de voorstelling ‘Leve de oerknal’ op dinsdag 3 augustus en de voorstelling ‘De paradox van Pergamon’ op 6 en 7 augustus zullen moeten afgelasten. Wij begrijpen ten zeerste dat dit een ingrijpende beslissing is, maar zien ons door overmacht gedwongen deze te nemen.

Wij willen u bedanken voor uw inzet en vertrouwen en wensen u en de artiesten een succesvolle week toe.

Met vriendelijke groet,
Rien Stegman (zakelijk leider)

De organisatie van Theater aan Zee begrijpt de beslissing van Theater Adhoc en wensen het gezelschap veel sterkte toe.

“De paradox van pergamon” zal **vervangen** worden door een voorstelling bestaande uit drie korte voorstellingen:
Potloodmoordenaar / Portretterrie / Smeltende gedachten:

POTLOODMOORDENAAR / PORTRETTERRIE:

De potloodmoordenaar is een heuse vertelvoorstelling, waarbij in een half uur tijd de exotische steppen, een gruwelijke zandstorm, en een nonkel moordenaar de revue passeren. Aan het einde, in Portretterrie, krijg je het portret te horen dat Hanneke Paauwe schreef van een van de toeschouwers.

Spel: Joris Van den Brande en Hanneke Paauwe
Productie: Villanella ism Bronks.

SMELTENDE GEDACHTEN:

Bestaat er liefde zonder tongzoenen? Droom jij in kleur of in zwart wit? Als je een Siamese tweeling zou moeten zijn, met wie zou je dat willen zijn? Bij wie ben jij een blok aan het been? Wat is belangrijker: vragen stellen of antwoorden geven?

Spel: Hanneke Paauwe

Datum: 6 augustus om 14.30 en 19.00 uur
7 augustus om 15.00 uur
Locatie: Victorialaan, 8400 Oostende

“Leve de oerknal” zal helaas **niet** vervangen worden!!!

FEUILLETON

Meneer Jehanneke van Het journal van Theater aan Zee! (3)

“Godverdomme.” denkt Meneer Jehanneke “Ik moet Sjaak en Sjaak gaan filmen. Ik zal uit men bed moeten.” Teleurgesteld in het ontwaken neemt hij de programmabrochure om te kijken naar welke locatie hij zichzelf te verplaatsen heeft. “Oosterstaketsel? Wat is in godsnaam een staketsel? En waar is het oosten. En, waauw, dat wordt gespeeld door twee er niet onaardig uitzieende vrouwen. Misschien is dit de dag om eens uit mijn bed te komen?” En Meneer Jehanneke trekt de laken over zijn hoofd. Draait zich om en om en nog eens. Een woelig gevecht ontstaat met het laken en met twee namen die dezelfde zijn en waarop de lieve gezichtjes van de foto zijn vastgeniet.

Verborgen onder het witte doek speelt zich dan ook een zeemzoet en lieflijk romantisch tafereel af...

“Ach, lieve lezertjes, bedenk zelf alvast waarmee ik onder dat witte doek drukdoende bezig ben.”

Niet gedachteloos kijkt Meneer Jehanneke door de zoeker, door de lens van zijn camera. Optische illusies dwarrelen neer, nestelen zich op zijn oogvliezen, bijten zich erin vast. Twee jonge dames zijn Sjaak en Sjaak en hij vraagt zich af: “Heb ik nu alles gezien? De wereld en plus alles wat de wereld is? En wat de wereld is plus 1? En als ik deze beelden voor jou registreer en jij zet je tv aan en je ziet de beelden die ik gemaakt heb van de wereld van Sjaak en Sjaak, zul je dan nog van mij houden?”

En ook het volgende was brandend de hersenactiviteit van ons meneerke aan het vervelen: “Alle namen hier in Oostende zijn verkleinwoordjes. Vreemd (?)”

Moe en kletsnat van het getranspireer springt Meneer Jehanneke vanonder het witte doek op, recht in zijn bed. Vol verbazing van zijn energieverstopping is hij even snel als hij recht gesprongen is, terug op zijn rug beland.

Dit moet misschien even tussen door gezegd: Meneer Jehanneke heeft de meest ontwikkelde rug die ooit op deze wereld aanschouwd werd.

Kris Gevers en TeeZee

Het belang van Ernst is van belang

Het huwelijk dat best een aangename toestand wordt genoemd, Blond worden van verdriet, een flink pak stijve bovenlippen, een inspirerend Oscar Wilde-universum vol woorden en een puike spelersgroep Ernst / Serieus. Gisteravond in de snikhete Illusie hadden ze het over het belang van Ernst. Uiteraard een bijzonder ernstige komedie die het verdient in de Tazette te verschijnen. Vanzelfsprekend geen uitleg over de plot van de opvoering. Bij de minste peeling daarvan zit je immers op het bot van de voorstelling en precies daarvoor moet je gaan, want het verhaal zit ingenieus in elkaar. Wel een aantal voorzichtig tips. Let op de butler. Steve Deschepper zweeft door alle scènes van het stuk en zet er in alle bescheidenheid, schijnbaar van op de achtergrond, een puik uurtje theaterfascinatie neer. Zijn “Moh” was schitterend. Een spontane kreet van verbazing die het publiek blijkbaar zo goed vond, dat het hele gezelschap er 10 seconden lang collectief van uit de rol viel. Het was een diep en fundamenteel acterende Maaiké Cafmeyer die de opkomende bui van slappe lach plots staalhard doorbrak met haar tekstlijn zodat iedereen meteen weer goed vertrokken was. *Het Belang van Ernst* is een verhaal dat een beetje lijkt op die slagersvrouwexplicaties over de schoonbroer van uw nicht die toch de zus is van uw ooms broer. In de aanvang leek het iets lang te duren voor Ernst echt op topsnelheid zat. Eens het collectief, dat duidelijk houdt van Wilde en ontstond uit een gebrek aan werkaanbiedingen voor de jonge acteurs, echt op dreef, kwam ook het publiek in vorm. Voor een leuke en fijn uitgewerkte komedie is dat een deugdlopende synergie. Hoger werd al even aandacht gevraagd voor de acteerprestatie van de butler. Ook de scène waarin een Syciliaanse Mieke Dobbels erg voornaam en drijvend op Wildeiaanse welsprekendheid zorgvuldig boos wordt en op de meest hoffelijke manier haar tegenspeelster de ogen uithaalt, zal bijblijven. De Theaterzaal van Tony was gezellig heet, Er zijn weer liters zweet verloren, maar dit is een zomerfestival met mooi weer en heet zal het altijd blijven. (sko)

KORT

! Schitterende bijdrage van productieleider Sieber gisteravond laat in de tent. Opnieuw een oproep naar mensen om op hun spullen te letten. Een op heterdaad betrachte rugzakdief van vrijdagavond kreeg in het politiekantoor van Oostende blijkbaar vrijkaartjes voor Theater aan Zee. Toen dezelfde man gisteravond alweer op CaféKoer flaneerde, stapte Sieber naar de microfoon en gaf iedereen het advies om alert te zijn. ! Vanavond verlaten bijna negen mensen de veilige haven van CaféKoer en Theater aan Zee. De internationale poot van het festival vertrekt per vliegtuig naar het theaterfestival van Edinburgh in Schotland. Gistermorgen hadden ze nog een geslaagde Marathoneditie op de Oosteroever, morgenavond staan ze in Schotland op de planken. De Young Makers Marathon is een nieuw project waarbij de vzw TarTarT van Theater aan Zee samenwerkt met festivals van Bilbao, Amsterdam, Scarborough, Edinburgh en in de toekomst ook Brño. Binnenkort in de Tazette een verslag over de eerste editie van de Marathon in Oostende en een live-verslaggeving van uit Schotland. Theater aan Zee gaat internationaal en de Tazette vliegt mee. ! Het festivalleven kan ook voor het publiek zwaar zijn. Je host van voorstelling naar voorstelling, sommige zalen zuigen alle vocht uit je lichaam en vervolgens zijn de pinten van de Tap op Café Koer wel bijzonder fris. Marc Lybaert, mede-inspirator en stichtende vriend van TaZ, zag gisteren 15 voorstellingen! Toch was hij nog verstandig genoeg om te komen genieten van het optreden van het Turkse gezelschap Cumali Bulduk. De Clubconcerten, elke avond na 24.30 in het stationsbuffet. Een uitgelezen reeks mooie muziekconcerten die uw aanwezigheid verdienen.